

הלכות שבת סימן שבה

פ טור בשם פ"ג * (לג) פ"י"א דלערב מותר מיד : הן ידבר (לד) שאין בו חשש צידה ומחובר אלא שהובא מחוץ לתחום אם הביאו הא"י לעצמו (רה) מותר אפילו בו ביום קואם הביאו בשביל ישראל (לז) מותר למלמל אפי" מי שהובא בשבילו (לו) אבל לאכול אמור בו ביום (לה) למי (י) שהובא בשבילו יולערב (יא) (למ) בכדי שיעשו : כנס (ס) ו"ח (יב) דלחן הילול עולם מן הסתמון רק לר"ך להמתין ביום ראשון בכדי שיעשו (סמ"ק ומרדכי ס"ס כ"כ) (מא) ולאחרים מותר בו ביום פ"י"א דלמי שהובא

באר היטב

[כנה"ג] וז"ל שא"ל להמתין אלא בכדי שיכול לרכוב ביום דבלי שבת ודאי לא רכב מ"ח ע"ש : (יב) דלחן הילול . במרדכי ס"ס כל חכמי נחן עשו לה' ע"ש שאין רגילות להביא בליה ממקום רחוק וכו' ולפ"ז דוקא חפ"ז שמביא מחוץ לתחום היו מותרים או משא"כ צידת דגים ולקיסת פירות שהיו במקום קרוב שפיר יוכל להביא בליה משו"ה כחכ רמ"א כאן ולא לעיל כמ"ס פ"ו . והי"ש

משנה ברורה

כ"ל כמ"ה חבל כמ"ה י"ה להחיר בזה מיד משום ס"ס [ח"ש] ופמ"ג וח"א : (לג) וי"א דלערב מותר מיד . דמ"ל דלא אסרו רכב (לה) בזה מסיקא ומ"מ בשבת גופא דליסורו משום מוקצה מידו דלחן להחיר אפילו היכא דרק ספק אם נלקחו בשבת דבספק מוכן (לו) החמירו יותר משאר ספיקות דרכין וכ"ל כמ"ס ולידנא כתיב הא"ר דמשמע מחמירין דים לסמוך על ה"א הזה דלחן להחמיר (לז) לחו"ש חבל כמ"ה כתב דלחן להקל רק לנודך מנהו וכן משמע מח"א סק"ח שאין להקל בזה ושכן הכריע הכ"י בסתן תקפ"ו : (לד) שאין בו חשש . כגון דכריס אחרים שאין שייך בהם צידה ולקיסה או אפילו כהני אלא שניכרח שלא נלודו וללקחו בשבת כ"ל וכלקמן סימן תקפ"ו : (לה) מותר . היינו חף בחבילה ואפילו להאוסרין כמ"ד בכל המלאכות של אכילה שפשה הא"י בשביל עמו באיסור תחומין שרי ואף בתחומין ד"כ מיל וכלקמיה : (לז) מותר לעטל . דהא מחמת עמון לחן כהן איסור מוקצה שלא נלודו בשבת עליהם שם מוקצה כדי להחיר נישראל אחר (הרא"ש) : (לח) חבל אסורין להחליף כדי להחיר באכילה דאם יביו מותרין יבואו לומר לא"י לתחלה להביא להם . ולמכור לאחר שלא הובא בשביל שני דכריס למכור ביקור ממה שלקח [כנה"ג] : (לח) למי שהובא בשבילו . ומבואר לקמן בסתמן תקפ"ו דה"ה ל"ב דאסור [ה"ה] לחורשים שהיו מומנים אלא בשבת עיין שם כמ"ב] ואם הביא למכור בעיר שרובה ישראל אסור לכל דכשילי כולם הביאו ובעיר שרובה א"י כתוב בשו"ע שם דמותו ועי"ש . בת"א . ודע דאם הובא בכפינה מיוחד שרי דלחן תחומין למעלה מיי"ד [מ"ח] ועיין בסתמן תק"ד דהיינו שלא היה ציבשה בבין השמשות וגם לא היה למטה מעשרה פעם אחד דאם היה למטה פ"א וי"א משם חוץ לתחום חף שהיה אח"כ כל הדרך למעלה מעשרה וכ"ש אם היה ציבשה ביה"ש אסור לעטל חוץ לר"א עי"ש : (למ) בכדי שיעשו . הכל לפי הענין שפשה מלאכה בשבת דאם הגיד הא"י דרך רכיבה על הסוס לר"ך לשטר ג"כ באופן זה . ואם הביא ממקום רחוק הרבה ושהה ג' ימים א"י להמתין רק יום אחד כהנהג' שבת ויהיו בדיוע מותר בזה אלא כמ"ס : (לז) דאף לדידו שיה שבת אע"פ שיש בו חשש שיהיאו ביום וע"כ לר"ך להמתין חוץ לראשונה להקל וכן מסתבר דלחן להחמיר בזה דהוא חף לתחום ס"ל כן משום דלחן דרך להביאו בליה משם חבל לעיל כשהיה חוץ לתחום אלא שלקחו או לזו בשבת גם לרעה זו סני להמתין בכדי שיעשו בליה וכתב הח"א דהי"ש ספק כסדרא דראשונה להקל וכן מסתבר דלחן להחמיר בזה דהא להי"א שהני מחירין לגמרי וע"כ (מח) לנודך אורחים או שאר דבר מזה סוג בודאי יש להקל (למ) חבל אם היה בו גם איסור דלוריווא שלקס . מחמירין חוץ לתחום י"ח לנודך מנהו יש להקל בכל גווני : (מא) ולאחרים מותר . דבתחומין דרכין לא אסרו לאחרים רק למי שהובאו בשבילו וכן בשאר איסור דרכין כדלקמיה

באר הגולה

(י) שהובא . ואם הביאו לשני אסורים להחליף כנה"ג . ומותר למכור למי שלא הובא בשבילו בלי ריוח אם לא כוון לכך ואם כוון אסור כנה"ג פ"ג . ואם הובא בכפינה שרי ועיין סי' ח"ד וסי' ת"ה דאסור להחליף חוץ לר"א אם לא שהיו מפ"ש בכפינה אלא היו ציבשה מ"ח : (יא) בכדי שיעשו . ואין לר"ך להמתין אלא בכדי שפשה המביא בשבת שאם הביאו רוכב על הסוס א"ל להמתין כ"כ

פל הספק ביום"ח אם מותר לנכסם ולהכניסם פ"ג דיו"ט ובהו סמ"ח פסח לעיל כנה"ג מ"ד להקל דלחן בזה משום מוקצה סוהיל וגמרו כדי אדם והכל לא נפחם סדק בענין זה י"ל משום דנעמטו י"ה עוד סכרה להחמיר וכמ"ס כמ"ב משום דמירי דבר חליה הוא י"ה לחוש שמה יאמר לאפות או כמ"ס סמ"ח פ"ג בשם ר"ש"ס דדוקא בדבר שהתחיל מפ"י וגמרו בשבת בזה י"ה להקל מטעם דגמרו כדי אדם משא"כ בפנינו ובסתין ר"ב מירי נמי שהא"י התחיל לממל מפ"י וגמרו בשבת והכי סק"ל כוס : * וי"א דלפ"ך מותר מיד . פ"ן כמ"ב פ"ג בשם ר"ח"א דלחן לנאמן פ"ו כ"ל לערך מנהו וסי' במקום כדחק ומ"מ נראה דבסתם פירות שא"ל ח"י חף שלא כביו ויהו דהא דאסרו בגמרא כ"ש כמיטו במחבר דכל שיש כמיטו במחבר הוא טרדא ולקחו בשבת דוכן דרכן לקמן ביומן אלא דכ"י בסתמן תקפ"ו כתב דפס"ג משמע דלמי . ע"דכתיב ויהו ועיין כמ"ה שם מפ שתיק"ל דלא יקשה על סמ"ג מה דלחא בגמרא ד"ה כמיטו במחבר אסור משום דכתיב

שער הצינן

סימן ת"י וכ"ס מהגר"א לעת האסורים וכ"כ בח"א והגר"ז וכן הוא כדכ"ל במתכ"ן במלחמות פרק שואל : (לז) דאף דבמלח דבר שיש לו מחירין אסור ס"ל דכוס דעיקר האיסור הוא משום גזירה לא גזרו רבנן כפסיקא חף דיש לו מחירין [הגר"ז] : (לז) חבל כשאר ספיקות דלחן כהם ספק מוקצה לדידו גם בשבת גופא מותר כ"כ כמ"ב בסתמן זה ד"ח הוא ק"ף בשיבת רש"י דמחיר כספק כשואל וכ"כ הגר"א דרעה זו היא דעת רש"י וסי' יטו דמחירין כספק ומה שאסור בשבת גופא כהן דמאס דהוא ספק מוקץ ט"פ מודו דאסור בשבת וכדאיתא כדכ"ל בגמרא וז"ל לדידו דבמחירי טו משאר ספיקות וכן הוא כדכ"ל בסמ"ג סנה"ג כ"י סתן תקפ"ו ולכן איש מותר בזה אלא כמ"ס : (לז) דאף לדידו שיה שבת אע"פ שיש חף מקריין ט"י כמ"ה חבל בשבת יש להחמיר בכל הספיקות ובסתמית כהחכר כמ"ס אפילו כספק תחומין [אחרונים] : (מא) ח"א בשם כה"ג ומה שפסקה פ"ו בל"ך יבשו הסי"ס : (למ) לקמן בסתמן תקפ"ו : (מ) פ"ו ותי"ש דין משמע במרדכי ודלא כלט"ס : (מח) סמ"ג בשם חס"ד ושאל לנודך אורחים דעת הגר"ז להחמיר : (מז) דכוס ח"א לר"ך דעת ס"א כה"ר ק"ן ע"ש כו איסור דלוריווא וגם חוץ לתחום מ"מ לערך מנהו או בעשת כדחק מל"ה ד"ה לנאמן פל